

σύγχρονο

ΚΕΝΤΡΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗΣ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29 ΜΑΪΟΥ 2013

ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ
ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1.

Στους εμφύλιους πολέμους όλα είναι αξιοθρήνητα, αλλά τίποτα δεν είναι πιο αξιοθρήνητο από την ίδια τη νίκη. Αυτή κάνει τους νικητές αγριότερους και πιο αχαλίνωτους (από ό,τι συνήθως) ώστε, ακόμη και αν δεν είναι τέτοιοι από τη φύση τους, να εξαναγκάζονται από τα πράγματα να γίνουν. Πράγματι η έκβαση των εμφύλιων πολέμων είναι πάντα τέτοια, ώστε να γίνονται όχι μόνο όσα θέλει ο νικητής, αλλά (ώστε) ακόμη να κάνει ο νικητής το χατίρι εκείνων, με τη βοήθεια των οποίων κερδήθηκε η νίκη.

Ενεργώντας κάτω απ' την επιρροή αυτών πολλοί (άλλοι), όχι μόνον αχρείοι αλλά και άπειροι, αν τον είχα τιμωρήσει, θα έλεγαν πως ενέργησα σκληρά και τυρρανικά. Τώρα όμως καταλαβαίνω πως αν αυτός φτάσει στο στρατόπεδο του Μανλίου, όπου κατευθύνεται, δε θα υπάρξει κανείς τόσο ανόητος, που να μη βλέπει πως έγινε η συνωμοσία, και κανείς τόσο αχρείος που να μην το ομολογήσει.

B1.

bellum civile

miserrimum

ipsum

victoribus

feroci

talis

exitu

earum

auxilium

auctoritas

plus

huic

casrtorum

stultam

B2.

reddidisti

sunto

cogeretur

faciendum

vult

obsequentur

peperisti

animadversum/-u

dixerint

intellexisse

σύγχρονο

ΚΕΝΤΡΑ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗΣ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

perveniebatis
intende
vidissemus
fatebuntur

Γ1.

α)

- miserius: κατηγορούμενο στο nihil μέσω του εννοούμενου συνδετικού est
- ferociores: κατηγορούμενο στο victores
- bellorum: γενική υποκειμενική στο exitus
- exitus: υποκείμενο του ρήματος sunt.
- iis: αντικείμενο του ρήματος obsequatur.
- auctoritatem: αντικείμενο στην μετοχή secuti.
- crudeliter: επιρρηματικός προσδιορισμός του τρόπου στο απαρέμφατο factum esse.
- id: υποκείμενο του απαρεμφάτου factum esse και ετεροπροσωπία.
- Manliana: ομοιόπτωτος, επιθετικός προσδιορισμός στο castra.
- fore: αντικείμενο του ρήματος intellego και ειδικό απαρέμφατο.
- coniurationem: υποκείμενο του απαρεμφάτου esse factam και ετεροπροσωπία.

β) ipsa victoria (Απλή αφαιρετική)

Γ2.

α) «etiamsi natura tales non sint»: δευτερεύουσα επιρρηματική παραχωρητική πρόταση, που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός της παραχώρησης στο περιεχόμενο της συμπερασματικής πρότασης με ρήμα το cogantur. (Εισάγεται με τον παραχωρητικό σύνδεσμο etiamsi) και εκφέρεται με υποτακτική, γιατί δηλώνει μια υποθετική κατάσταση που, κι αν δεχτούμε ότι αληθεύει, δεν αναιρεί το περιεχόμενο της προσδιοριζόμενης πρότασης. Συγκεκριμένα, εκφέρεται με υποτακτική ενεστώτα (non sint), γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (cogantur) και δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν-μέλλον.

*Σημείωση: το περιεχόμενο της παρένθεσης θα μπορούσε να παραληφθεί.

β)

- omnia: υποκείμενο στο ρήμα sunt
- sunt: ρήμα
- misera: κατηγορούμενο στο omnia
- in bellis: εμπρόθετος προσδιορισμός του χρόνου στο ρήμα sunt
- civilibus: επιθετικός προσδιορισμός στο bellis.

γ) «si in hunc animadvertissem» δευτερεύουσα επιρρηματική υποθετική πρόταση που εισάγεται με τον υποθετικό σύνδεσμο si, διότι είναι καταφατική. Ως προς τη μορφή σχηματίζει απλό, ευθύ υποθετικό λόγο μαζί με την απόδοσή του, την κύρια πρόταση με ρήμα το dicerent. Ο υποθετικός λόγος ανήκει στο β' είδος, το μη πραγματικό, ή το αντίθετο προς την πραγματικότητα. Πιο συγκεκριμένα, η υπόθεση εκφέρεται με υποτακτική υπερσυντέλικου (animadvertissem) και

επομένως αναφέρεται στο παρελθόν, ενώ η απόδοση εκφέρεται με υποτακτική παρατατικού(dicerent) και αναφέρεται στο παρόν.

Μετατροπή σε υπόθεση δυνατή ή πιθανή στο παρόν-μέλλον:

Υπόθεση: si animadvertam (υποτακτική ενεστώτα).

Απόδοση: dicant (υποτακτική ενεστώτα).

Επιμέλεια:

Βασιλειάδου Μ. - Εσκιτζή Ρ. - Ευθυμιάδου Ν. - Μπάσιου Α. - Παρασχάκη Ε. - Σεβρής Κ. - Χατζηνικολάου Ν.